

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

A kolorádói ifjúsági - és családi hét különösen jó lehetőséget nyújtott az igével való foglalkozásra. Még a tavaszi évközi gyűlésen döntöttünk úgy, hogy János evangéliumának a 15. és 16. fejezetét tanulmányozzuk majd, különös tekintettel arra, hogy miféle *kapcsolatokban* láttatja az Úr tanítványait közelgő váltságfalálára, feltámadására és Mennybemenetelére készítve őket. Azzal a reménységgel láttunk hozzá a felkészüléshez, hogy az Úr Jézus tanításának a kolorádói héten résztvevő korosztályok élethelyzeteit érintő jelentőségét felismerjük, és szolgálatainkat is a táborozók lelki hasznára formálja majd a Lélek.

JÉZUS, AZ “IGAZI SZŐLŐTŐ”

Az igei foglalkozások gondolatmenete

Mindjárt, első megbeszélésünk során felvetődött több olyan gondolat, ami a felkészülésnek konkrét irányt adott. Minden napra kijelöltünk egy „felelőt”, aki az éppen esedékes témában a reggeli áhítatot vezeti, majd ugyanarról előadást tart. A korosztályok csoportos foglalkozásain a gyakorlatiasságot tartottuk szem előtt. Volt gyermek-csoport, ifjúsági, fiatalabb házások csoportja, és még mi, „érettebb” házások is egymásra találtunk. Az esti, evangelizációs szolgálatot is az aznapi „felelős” végezte, ismét a nap témájában.

Vasárnap, *Lukács János* lelkipásztor az „igazi szőlőtőhöz” kötődő kapcsolat lehetőségéről, szükségességéről és gyümölcseiről szolgált. *Dr. Herjeczki Géza* lp. Jézus mai tanítványainak egymás közti kapcsolatáról, *Dr. Gergely István* lp. pedig a világgal való viszonyunkról szólt, amint ezekről tanítványait az Úr is tanította. Szerdán a Szentlélek eljövételének az ígérteréről és jelenlétének a gyümölcseiről hallottunk *Püsök Dániel* lelkipásztortól. *Gerstner Kornél* testvér, az Ifjúsági Szövetség vezetője, mennyei Atyánk szeretetére és velünk kapcsolatos tervére irányította a figyelmünket. Nekem jutott a bevezetés szombatn este, és a befejezés pénteken. Kapcsolataink jellegéről és jelentőségéről szoltam.

Egy kötél-fonat szálaiban jelenítette meg grafikusunk az élet egészét átfogó kapcsolatok sokféleségét, melyek között az Úr Jézussal való élő közösség kínálja azt, amit a „gazda” elvár, de a világ gyűlöl. A legfontosabb kapcsolat az, amelyik Megváltónkhoz köt bennünket. Az üdvösség is Vele a miénk.

Novák József

121. ZSOLTÁR

*A hegyek csúcsán kutató szememmel
föltekin tettem: van-e még segítség?
Oh, segítséget csak az Úr, az ég s föld
Istene küldhet.*

*Ő ügyel rá, hogy soha lábad itten
meg ne csusszanjon. Soha ő nem alszik.
Ő ügyel rád és soha, míg a föld él,
nem fog aludni.*

*Éberén virraszt a vak éjszakában,
őrzi Izráelt. A nagy Isten, Ő nyújt
pajzsot és árnyat te föled is; egyre
jobbodon áll ő.*

*Dél-verő izzó ragyogása, kétes
fénye a holdnak neked im nem árthat;
mind a veszélytől Uram im megőriz:
lelkedet óvja.*

*Amidőn bentről kifelé felindulsz,
amidőn kintről befelé törekszel:
véd ezentúl és megelőz akárhol
mindig az Isten.*

Jean-Antoine de Baif (1532-1589)
Ford.: Illyés Gyula

nyertes fotó: Tölgyes-Busz Emese

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Beszámoló a kolorádói ifjúsági és családi üdülésről

108. közgyűlés - két jelentés és a Férfiszövetség estje (2. rész)

A tábor, a tábor, és mindig a tábor

Sorozataink: Valóban?

Távol és mégis közel
Életem (62) Jó az Úr!

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
2428 Throop Ave.
BRONX, NY 10469
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Nagyszerű hetet kaptunk ajándékban az Úrtól – mindazok, akik (nem kevés anyagi áldozatot hozva) ott voltunk a szövetségünk által szervezett családi és ifjúsági héten, *Estes Park, Kolorádóban*. Az ott megígért beszámoló egy részét megkaptam, s máris olvashatjuk azokat. Várhatóan a többi is megérkezik, így lehet, hogy a következő számba is teszek belőlük. Képeket a Facebookon már mindenki látott, bőségesen.

Füredi Kamilla misszionáriusról

A táborozás idejére esett Füredi testvérnő szolgáló életének egyik legnehezebb szakasza. Skype segítségével minden nap tudtam beszélni vele, így friss információval kérhettem a testvérek imádságát, amit buzgó szívvél meg is tettek. Kamillával közölték a kórházban (Freetown, Sierra Leone), hogy nem vállalják (tudják) kezelni, s betegségébe itt bele fog halni.

Az Úr gondoskodott szolgálóleányáról, s végül is a *Baptista Szeretetszolgálat* egyik munkatársa eljött érte és hazavitte őt *Magyarországra*. A repülőtérrel a László kórházba szállították és azóta is ott kezelik őt. Hívó szakorvosok is vannak a kórházban és a lehető legjobb kezelésben részesítik őt. Magyarországon a testvére, barátai és szolgatársai veszik körül – imádsággal és mindazzal, amire szüksége van.

Dr. Fazekas László testvérek rendszeresen látogatják, és felkeresték őt az éppen otthon járó *Lukács Jánosék* (chicagói lp.) is. Ők egy kicsit minket is képviselve jártak és járnak nála.

Füredi testvérnő betegsége emberileg kezelhető, de gyógyíthatatlan. Az Úrnál azonban volt és van segítség, s ezért Kamilla jó reménységgel néz előre. Mi is álljunk mellette továbbra is imádságainkkal és segítségnyújtásra is készen. (szerk)

American Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.
Circle of Friends Donations received for the period November 2014 through August 2015.

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Charles Molnar, Bonita, CA \$25; Balint Ilyes, Sheffield Vil., OH \$50; Antal Varga, Argentina \$50; Zoltan Szabo, Palm Bay, FL \$75; Anna Sebestyen, Parma, OH \$100; Joseph S. Haraszti, Pasadena, CA \$50; Paul Juras, Richmond Hill, CAN \$200; Peter Daku, Kipling, CAN \$25; Alexander Torma, Milford, PA \$100; Zoltan Bogdan, Crestwood, KY \$200; Alexander Kiss, Parma, OH \$25; Ruth Cziraky, Cocoa, FL \$25; John Sebestyen, Brunswick, OH \$50; Rev. Sandor Kulcsar, New York, NY \$100; Istvan Bakai, Toronto, CAN \$100; Zsigmond Balla, Fullerton, CA \$300; Janos Torma, Wheeling, IL \$100; Rev. Istvan Gergely, New York, NY \$100; Bela Koncz, Harwood Hgts. \$100; Dr. Janos Szenohradszki, Pasadena, CA \$100; Rev. Janos Lukacs, Deerfield IL \$100; Nevtelen, PA \$100; Janos Miklo, Toronto, CAN \$100; Karoly Fulop, Broadview Hts. OH \$100; Peter Nagy, Cleveland, OH \$100; Paul Jeger, Barrie, CAN \$200; American Hungarian Baptist Church, Alhambra CA \$100; Bela Fur, Southgate, MI \$100; Istvan Szabo, Palatine IL \$200; Andras Boda, Parma, OH \$100; George Biro, New York, NY \$175; István & Ibolya Ori, Pasadena, CA \$200

Total: \$3,450.00

Thank you for your faithful support
Zsigmond Balla, Treasurer

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
NEW YORK
2015. OKTÓBER 9-11

Szeretettel várjuk mindazokat, akik szeretnének részt venni szövetségünk ifjúsága legközelebbi találkozásán.

Az épülő torontói imaház. Rendszeresen könyörögjünk az építkező gyülekezetért!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

Titkári jelentés az ÉAMBSZ 108. közgyűlésén RÁMA TÁBOR, 2015. július 4.

Közgyűlésünk és bibliai konferenciánk főtémája az *"Élő és növekvő gyülekezetek"*. Bizonyos mértékben folytatása ez a tavalyi témának, amikor az egészséges lelki életről elméltünk. Amíg a tavaly arra kerestük a választ, hogy miként gyógyulhat a lelkünk és hogyan lehetünk a helyünkön szellemileg, addig a mostani konferencián a gyülekezeteinkben lesz a hangsúly. Hisszük, hogy Istennek személyes üzenete lesz hozzánk és az Ő szemszögéből láthatjuk meg gyülekezeteinket, azok erősségeit, illetve hiányosságait. Hisszem, mindannyiunk álma, imádsága az, hogy gyülekezeteink élők és növekvők legyenek. A példa számunkra az első gyülekezet, ahol a testvérek: *"Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel"*, ApCsel 2,46-47. Adja meg nekünk az Úr, hogy ehhez hasonlóan, gyülekezeteinkben lelkileg egészséges lelkipásztorok és tagok szolgáljanak, hogy közösségeinkben Isten az Ő Lelke által új életet és számbeli növekedést adhasson!

Alázattal jelentem a testvéreknek, hogy a tőlem elvártaknak igyekeztem eleget tenni. Feladatkörömnek megfelelően vezettem és elkészítettem a jegyzőkönyveket szövetségi életünk eseményeiről.

Öröm volt tapasztalni az elmúlt szövetségi évben is, hogy az elnökség tagjai között szeretetre, kölcsönös megbecsülésre és hatékony kommunikációra épülő együttműködés van. Imádkozzanak a testvérek, hogy ez továbbra is megmaradjon.

Az elnökség eleget tett a szövetség bizottságai, a MABAVISZ és a Baptista Világszövetség, illetve az állami hatóságok iránti feladatainak.

Szeretném megköszönni a testvérek bizalmát, amivel 3 évvel ezelőtt megválasztottak titkárnak. Mivel ezen közgyűlés választói közgyűlés is, tisztségetem leteszem és kívánom Isten áldását arra a személyre, akit a testvérek majd jónak látnak erre a szolgálatra megválasztani.

SZÖVETSÉGI ALKALMAINK

107. Közgyűlés Isten lelke munkálkodott közöttünk és voltak megújulások, lelki gyógyulások. Adminisztráció szempontjából is simán mentek a dolgok. Szeretném megköszönni a torontói testvéreknek a hűséges helytállást. Nagyra értékeljük azok szolgálatát is, akik besegítettek a többi gyülekezetekből. Aldott,

jó hangulatban lezajlott alkalom volt.

Gyermek és tini tábor (Ráma, 2014. július) Közel 70 gyermekkel és tinédzserrel áldott meg minket az Úr. Ezek közül voltak, akik életüket átadták Jézus Krisztusnak, illetve megújultak a Szentlélek által. A tanítók komolyan felkészültek és rendkívüli odaszánásról és munkabírásról tettek tanúságot. Külön említésre érdemes a konyhai munkások szolgálata, illetve azok áldozatkész munkája, akik eljöttek, hogy segítségünkre legyenek (Pl. Mikó házaspár). Köszönjük a szövetségnek az anyagi támogatást. Úgy hiszem, hogy legjobb befektetéseink közé tartozik ez!

Házások konferenciája (Ráma, 2014. augusztus) Amint egyre egyértelműbbé válik, a gonosz erők hadat indítottak a házasság ellen. Nem csak a fogalma és megnevezése van támadva, hanem minden egyes személy, akik házasságra lépnek. Tapasztaljuk ezt gyülekezeteinkben, családjainkban és a saját bőrünkön is. Ebből eredően nagyon fontos a dolgokkal szembenézni, nevükön nevezni őket és bátorsággal változtatni rajtuk. Mindenek előtt a saját életünkben. Éppen ezt tettük a házások alkalmán. Novák József testvér - akit ezúttal kedves felesége, Györgyi is elkísért - az előadásaiban sok lelki töltettel és egészséges humorral dúsított üzeneteket adott át a hallgatóknak. Hisszük, hogy sok házasság megújult és erősebb alapokra került ezen a hétvégén.

Chicagói ifi találkozó (2014. október) Nagyon örülök, hogy személyesen is részt vehettem Chicagóban a konferencián. A vendég előadó, Steiner József testvér komoly felkészültségről és megragadó előadói tehetségről tett tanúságot. Üzeneteiben Jézusra mutatott és a fiatalok számára érthető nyelven buzdított mindenkit az Istennel való kapcsolat elmélyítésére. Mindezt nagyon gyakorlatiasan és kézzelfogható tanácsokkal ellátva adta át. A helybeli testvérek remekül megszervezték mindent és nagyon élvezhető volt a hétvégének minden mozzanata. Köszönjük a Chicagói testvéreknek az erőfeletti munkát és a rendkívüli vendégszeretetet.

Évközi gyűlés (Ráma, 2015. április) 2015 tavaszán újra megtartotta gyűléseit úgy a Végrehajtó Bizottság, mint a Misszió és Jótékonyági Bizottság. Egyrészt visszatekintettünk az elmúlt évre, másrészt pedig testvéri légkörben tárgyaltuk a szövetségi életünk jelenbeli ügyeit, illetve Isten segítségét kérve néztünk a jövő elé. Szinte teljes létszámban ott voltak a küldöttek, akik lelki érettséggel és megfelelő tisztelettel és alázattal járultak hozzá az alkalom eredményességéhez. Köszönjük hűségüket.

Az évközi végén a küldöttek együtt imádhatták Istent a torontói gyülekezet tagjaival, akik kijöttek a táborba vasárnapra. Imabuzdítást Gerstner Kornéltól és Fodor Istvántól kaptunk, az igehirdetésben pedig Novák József testvér adott át Istentől jövő aktuális üzenetet.

Chicagói ifjúsági evangélizáció (2015. május) Mivel a tavaszi ifjúsági konferencia elmaradt, a chicagói testvérek, hiszem Isten indítására, ifi evangélizációt szerveztek. A téma az (UJRA)Kapcsolódás volt. Igehirdetőnek engem hívtak meg és velem együtt gyülekezetünk ifjúságát. 25 mentünk el és Isten kegyelméből sok áldásban volt részünk. Jó volt látni, hogy a városból is eljöttek barátok, munkatársak. Hisszük, hogy Isten igéje a látható és a szívük mélyén történt eredményen túl továbbra is munkálkodik a résztvevők életében, gyümölcsöt hozva Isten dicsőségére.

STATISZTIKAI ADATOK

Gyermek-születések / -bemutatók

Bánk Rose, Herjeczki Marie Evelina, Novák Sára, Szin Jákob Dávid (Alhambra); *Bencze Dávid Alex, Mikó Abigail Grace* (Detroit); *Argyeleán Annamária, Lipták Dániel Jonathán* (New York); *Bákai James Noah, Kulcsár Arland Izsák* (Toronto)

Bemutatók: *Boda Ashley, Boda Nikki* (Cleveland)

Menyegzők: *Frank és Tünde Phee, Dániel és Anna Kulcsár* (Chicagó); *Ádám és Megan Herjeczki* (Detroit)

Halálesetek: *Mátyás Lidia, Sramkó Károly* (Alhambra); *Lőrincz István* (Chicagó); *Papp Sándor* (Cleveland); *Karner Mary* (Detroit); *Kulcsár Ferenc, Kulcsár Anna, Salamon Emma, Bányai Helen* (New York); *Vadász János* (Santa Monica); *Kuti József* (Toronto)

Szövetségünkhöz 9 aktív gyülekezet tartozik (*Alhambra, Chicago, Cleveland, Detroit, Kipling, Melbourne, New York, Palm Bay, és Toronto*). Hat gyülekezetben aktív lelkipásztor szolgál, míg háromban lelkipásztort keresnek. Imádkozzunk gyülekezeteinkért, lelkipásztorainkért, hogy küldetésüket hűséggel betölthessék és közösségeink legyenek "élő és növekvő gyülekezetek". Imádkozzunk a három gyülekezetért, ahol pásztor keresnek, hogy Istentől küldött és általa megáldott szolgálattelvők vállalják el ezt a küldetést.

Gyülekezeteinkben kb. 350 aktív tag van, azonban gyermekekkel, hozzátartozókkal és barátokkal együtt kb. 550 személy felé szolgálunk.

Legyen az Úr jóindulata velünk továbbra is, és kezünk munkáját, illetve szívünk szolgálatát tegye gyümölcsözővé!

Püsök Dániel titkár

VALÓBAN ?

„...Van egy történet az Ószövetségben egy családról, amely a pletyka miatt gyötrődött. Mózesnek volt egy Mirjám nevű lánytestvére, akit egy nap rajtakaptak, amint Mózesről pletykálgodik a többi emberrel. Isten magához hívta Mózes és Mirjámot, hogy beszéljen velük. Elmondta Mirjámnak, hogy mit tett rosszul, majd azonnál leprássá tette. Talán ezt gondolod: „Irtózatosan hangzik, de azt szeretném, hogy így járjon az az ember is, aki rólam pletykálgodott! Leprás azért ne legyen, de kapjon egy jó kis gyomorrontást, hogy megtudja, mennyire fáj!”

Tudod, hogy mit tett Isten ezután? Felszólította Mózeset, hogy imádkozzon Mirjám gyógyulásáért – azért az emberért, aki az ő háta mögött pletykálgodott...”

– olvasom a világhálón is kínált napi elmélkedések egyikében. Először azt gondoltam, hogy a neves amerikai író félreértette a magyar fordító, de utána jártam, és kiderült, hogy a probléma a szerző Biblia-ismeretével van.

Miután megüzentem neki, hogy óvatossággal bánhatna a bibliai történettel, tanulságként itt jegyzem meg, hogy a Bibliának kijáró tiszteletet, vagy annak a hiányát is tőlünk lesi el a következő nemzedék. Ha megengedhetőnek tartja valaki a mondandójához „igazítani” a Kijelentés történeteit, miért ne vetemedhetne arra is, hogy saját történetével álljon elő? Mit beszélni Mózeséről, akik a céltudatosságról egyébként is túl hosszú leckét adhatnak csak nekünk...

Az igazság az, hogy az említett család sem volt tökéletes. Pletykálgatásaik ide vagy oda, a rajtakapott testvérek, Mirjám és Áron Mózes közbenjáró voltát kérdőjelezték meg. Ha hihetünk Mózesnek, akkor mindhármuknak ki kellett menni a kijelentés sátrához (4Móz 12:4), ahol Áronnal és Mirjámmal volt szava Istennek. Mózes mást hallott az Úrtól, pont nem azt, amit az elmélkedés írója, de tényleg imádkozott testvérük gyógyulásáért - és jó vége lett az egésznek.

Félre ne értsük egymást! A pletykálgatás rossz akkor is, ha Mirjám még annál is rosszabbat tett. Az eset kapcsán megjegyezhetjük, hogy egy teljes hétig nem indult tovább a nép, „amíg vissza nem fogadták Mirjámot.” Azért is érdemes ezt megjegyezni, mert a Kivonulás történetében egy ilyen hét napos „kiesés” több tanulsággal szolgálhat, mint két testvér rossz véleménye az új sógorról.

A FÉRFISZÖVETSÉG VASÁRNAP ESTI SZOLGÁLATA AZ 55. TÁBORI KONFERENCIÁN

MIT VÁLLALUNK? (2. rész)

Szabó István testvér, szövetségünk volt alelnöke, és a Férfiszövetség új elnöke volt az est első biznyságtévője. Biznyságtétele egy rövid, de szívbeli biztatás volt a gyülekezet felé, amivel szövetségünk idős szolgálói és özvegyasszonyai felé igyekezett irányítani a figyelmünket, és arra buzdított, hogy gyakorlati téren jobban törődjünk velük. A biznyságtévésből kicsendült, hogy a fentiek igen lényeges és figyelemre méltó missziói kihívást jelentenek ma azok számára, akik még jó szellemi és fizikai erőben vannak, többet is tehetnének értük.

Sokszor abban a helyzetben találunk, amint azt az ApCsel 6:1/b versben olvassuk: „...hogyméllőzik a közületek való özvegyasszonyokat...” akik bőven vannak közöttünk ma is.

Szabó tv. szólt hitelődeinkről, akik már 1924-ben észrevették ezt a szükségletet és a bridgeporti imaház melléktermeiben beindítottak egy „agg-menházat” özvegyasszonyok felkarolására, szükségleteiket szolgálva minden nap. Kezdetben mindezt a nőegylet tagjai végezték önkéntes munkával. Később az agg-menházat a Michigan államban lévő Watervliet nevű kis községbe költöztették, ahol már idős férfiakat is gondoztak. 1957-ben pedig a floridai Palm Bay-be költözött az agg-menház, és kifejlesztették a legtöbbször által jól ismert Bethesda Baptist Home-ot, az „Öreg otthon.” Volt idő, amikor 44 magyar idős testvérünk lakott abban az Otthonban, napi teljes ellátásban részesülve.

Ezek után Szabó tv. a ma közöttünk élő idős testvéreink részletes névjegyzékét és telefonszámát vetítette, majd osztotta ki a nyomtatott listát azok számára, akik azt kérték, azzal a szándékkal, hogy a jövőben igyekezzenek majd segíteni rajtuk, anyagiakban és telefonhívásokkal, vagy bármi más hasznos módon. Az alábbi szóbeli bátorítással fejezte be Szabó tv. a biznyságtévését: *“Néha csöngessenek rájuk a testvérek telefonon, mert magányosan élnek napjaikat ezek a testvérek. Azon túl imádkozunk értük, hiszen ők is ezt teszik szövetségünkért, amelyben szolgáltak.”*

Emlékszem, gyermekkoromban prédikátoroktól hallottam: a Biblia a világ legolvasottabb könyve. Valóban az? Ma is?

Novák József

Veres Imre lelkipásztor (Békés, Magyarország) biznyságtétele elején köszöntötte a táborozó gyülekezetet, átadva a magyarországi és szerbiai üdvözlőleveleket. Ezután elmondta, hogy Isten milyen módon szólította meg és adott ígét számára a ma esti biznyságtévő szolgálatához, melynek igei alapja a Zsidókhoz írt levél 12. része volt.

Hangsúlyozta, hogy élő és növekvő gyülekezet csak ott lehet, ahol tudnak önvizsgálatot tartani. Nem az a baj, ha a gyülekezetben foglalkoznak a kérdéssel, hanem az, ha nem foglalkoznak vele. A kérdés: „Élő-e a mi gyülekezetünk? A gyülekezet mi vagyunk! Széna, pozdorja, fa, vas, arany! – hangsúlyozta a biznyságtévő testvér. Szó esett arról, hogy az önvizsgálat során nem csupán negatívumokban kell gondolkodnunk, pl. „van-e bennem valami kivetni való,” hanem fel kell ismerni a pozitívumokat is, például: *“Mi az éppen aktuális feladat vagy missziói terület, ahol az élő gyülekezet betöltve Istentől kapott küldetését, gyümölcsöt teremhet?”* Veres tv. biznyságtévését azzal a hosszú tapasztalatokra alapozott mondattal zárta, hogy: *“A megtérő újjászületések nemcsak céljai az élő gyülekezetnek, hanem mércéi is a gyülekezet munkájának.”*

Balla Zsigmond testvér, szövetségünk pénztárosa (gazdasági igazgató) biznyságtévését a Fil 4:13 vers idézésével kezdte: *“Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”* Azt hangsúlyozta Balla tv., hogy manapság az Úr dolgait úgy megszervezzük, hogy már nincs is szükség arra, hogy Órá támaszkodjunk. Az ilyen munkára vonatkozóan nem sok jót ígér az Úr megállapítása: *“Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”* Tudnunk kell, hogy az Isteni munkát csupán az Ő erejével lehet végezni. Ez az erő csak az Úr Jézus Krisztusban található meg. Ha eljutunk arra a pontra, amikor elmondhatjuk a prófétával együtt: *“nem tudok beszélni...”*, egyszerűen felfedezzük, hogy Isten szól helyettünk. Ő nem azt várja tőlünk, hogy olyasmit tegyünk, amit magunktól is megtehetünk. Inkább azt kívánja, hogy olyan életet éljünk, amilyenben nem volnánk képesek. Ezért munkánkban se támaszkodjunk saját erőforrásainkra! Mi az Ő kegyelméből élhetünk és munkálkodhatunk. Ez már az Úr Jézus Krisztus élete bennünk, így az általunk végzett munka már az Úr Jézus Krisztus munkája bennünk. Mindezt csak az Ő Lelke által tehetjük meg, Akinek engedelmeskedünk.

“Sokszor hivatkozom arra, hogy azért nem teszek meg dolgokat, mert nincs hozzá erőm. Azután mégis valahogy túl kell lennem a kihívásokon. Amikor túl vagyok, nem értem hogyan történt, csak túl lettem rajtuk. Honnan jött az erő a kivitelezéshez? – kérdezem. “Biztosan felülről” – mondom magamnak. Azután arra gondolok, hogy “...Pál nem ezt tanítja, hanem azt, hogy Krisztusban van, azaz “belülről” jött.

A bizonyágtevés záró gondolatait Balla tv. szavaival így lehetne megfogalmazni: *“Valahogy tetten kell érnünk önmagunkban belső erőforrásunkat... hiszen igencsak boldogító érzés lehet a feltámadott Úr Jézus Krisztus erejét megtapasztalni. Az mindenre elégséges erő! Ezzel az erővel áldjon meg bennünket az Úr Jézus Krisztus a mai napon és életünk minden napján.”*

Novák József lelkipásztor (Alhambra, California) bizonyágtevését írásban is megkaptam, azt többször átolvasva arra gondoltam, hogy ezt nem szabad megnyirbálni, átalakítani, mert sokat veszítene igazi értékéből és mondanivalójából. Ezért teljes egészében ajánlom elolvasni bizonyágtevését. Így mindenkinek a legtöbbet tanulhatja belőle.

“Gyakran gondolkodom azon, hogy a testvérek többsége milyen körülmények között végzi a munkáját. Még az iskolásaink is misszionáriusok a társaik felé. És én? Engem a hivatásom első-

sorban a hívők közösségében tart. Ez a „steril” környezet veszélyekkel is jár. Ha a lelkipásztorban hamis kép alakul ki a világról, hogyan segítheti testvéreit a szolgálatuk ellátásában? Talán éppen valótlan és ezért veszélyes képzetemet kezdte lerombolni bennem az email, amit tavaly ősszel kaptam egy Los Angeles megyei szervezettől. Mivel már évek óta rendszeresen részt vettem a lelkipásztoroknak rendezett konferenciáikon, meghívtak, hogy az értelmi fogyatékosok ellátási rendszerét koordináló bizottságban tanácsadóként szolgáljak. Bár köreinkben is elterjedt nézet szerint az „állam” a hívő közösségek ellenségeként lép fel gyakran, ez a felkérést ezt cáfolni látszott. Lehetőséghez jutottam a gyülekezeten kívül is szolgálni.

Mit tanultam eddig? 14 milliós megyénkben az egészségügyi ellátó rendszer külön szervezeteként működik a Department of Mental Health (évi 3 milliárd dolláros költségvetéssel), aminek vezetője egy elkötelezett életű, hívő tudós. Dr. Southard tudományos és intézet-vezetői munkásságának fontos része lett a mentális betegek ellátásában figyelemmel adózni a világnézeti kérdéseknek is, tért adva a vallásos közösségek jószolgálatának. A munkacsoportban, ami havonta a gyülekezetünkönél találkozik, alkalmunk van arra (egy apácával és egy katolikus lelkésszel képviseljük most a keresztény felekezeteket), hogy a szakemberekkel megbeszéljük konkrét esetek vallásos vonzatait.

Mindeközben, én is sokat tanulok a pszichiáterektől, pszichológusoktól és különböző szociális ellátóktól egy „más” világról, ami mégis közeli. Azt is meg kellett tanulnom, hogy a hitem kifejezésére a gyülekezeti közösségben otthonos nyelvezet érthetetlen ebben a másik világban. Az állami alkalmazottak „PC beszéde” meg nekem tűnik mesterkéltnek, gyakran értelmetlennek.

Meghívásos alapon vehetünk részt ennek a koordináló bizottságnak a munkájában. Voltak kollégák, akik belekóstoltak, azután otthagyták. Hiányoznak. Kiderült ugyanis, hogy „a másik oldal” kész hallgatni ránk napjaink aktuális kérdéseiről, de ahhoz ki kellett formálódni egy munkatársi légkörnek, ahol már nem az előítéletek dominálnak. Megvallom, ezekből volt bennem is bőven. A rend-

szeres találkozások, a közösen végzett munka segített abban, hogy eltűnjenek.

Néhány hete szimpóziumot rendezett a DMH, amin csoportunk munkájának az ismertetésével bíztak meg. Az előadás után arról kérdezték, hogy hogyan dolgozzuk át magunkat a világnézeti különbözőségeken? Elmondtam, hogy nekem sokkal nagyobb kihívást jelent leküzdeni a tudás-hiányomat. A lelkiséget és az életvezetést illető más-ságok megértéséhez, és a helyes viszonyuláshoz a Biblia tanítása ma is aktuális. A gyűlés végén egy velem egykorú férfi jött hozzám. Első olvasásra azt vettem ki a névkártyájáról, hogy fura neve van, amit sok betű követ. Mosolygott, mint a vadalma. Aztán elmondta, hogy ő érti még a magyart – valahol Nyíregyháza mellett született. Azzal folytatta, hogy boldog; végre hívő testvérrel találkozik itt, aki úgyszintén magyar. A szociális ellátók ennek a cigány tudósnak a könyvét használják Amerika-szerte, aki lelki testvérünk is...

Hálás vagyok azért, hogy szerveseb-ben bekapcsolódhattam a körülöttem zajló életbe, hogy rálátásom lesz egy szűk, de fontos rétegére az egészségügyi ellátásnak, ahol képviselhetem azt a hitbeli meggyőződést, amire Isten kegyelméből jutottam. Lelkipásztori szolgálatom természetes kiegészítése ez a missziós lehetőség – nem távol, hanem itt, a szomszédságban. Imádkoztam ezért, és örömmel vállalom.”

A bizonyágtevés után a fúvószenekar, majd a férfikar szolgált.

A liturgus, Dr. Szenohradzki János testvér megköszönte a szolgálattevőknek az örömmel vállalt lelkiismeretes felkészülést, valamint a szép és lélek-emelő szolgálatokat.

Ezt követően a helyi lelkipásztor, Püsök Dániel testvér hirdetései következtek, majd a gyülekezet a fúvószenekar vezetésével énekelte az *“Órálló, szólj, ne légy néma...”* kezdetű éneket.

Az 55. Ráma tábori konferencia Herjeczki testvér imádságával ért véget.

Testvérek! Ne feledkezzünk meg a ránk váró *missziói kihívások vállaltásáról*. Legyen a példa számunkra ebben is az Úr Jézus Krisztus, *“...Aki az előtte levő öröm helyett a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztest, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok Rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.”* (Zsid 12:2-3).”

Dr. Szenohradzki János
 Az EAMBSz Férfiszövetsége
 leköszönő elnöke

VÁLLALOM!

55. TÁBORI KONFERENCIA / ZÁRÓ - ISTENTISZTELET

Hungarian Baptist Camp (“Rama”)
 6001 Rama Road
 Rama Township, ONT, CANADA L3V 6H6
 (905) 417-8578

HEGYRE FEL, VÖLGYBE LE

**Beszámoló az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség szervezte családi és ifjúsági hétről
Estes Park, Colorado. 2015. július 25 – augusztus 1.**

Colorado fővárosát, a „Mile High City”-t elhagyva a magaslati sivatagot lassan felváltják a sziklás meredélyek, a végtelennek tűnő egyenes utakat a hegyi patak mentén kanyargó emelkedők. Egyre feljebb kapaszkodunk Estes Park felé. Elemi erővel tárul elénk a táj szépsége. Végre elérjük úti célunkat: a gyönyörű hegyek között zöldellő völgyet az alpesi épületekkel, zúgó hegyi patakkal. YMCA of the Rockies. Fent vagyunk a hegyen testben- és lélekben is. Végre megpihenünk kissé Mesterünk lábainál, megmerülünk Igéjében és az Őt szerető testvérek közösségében, hogy felfrissülve, megerősödve térjünk vissza a hétköznapi völgyébe. Nagy öröm újra találkozni régi ismerősökkel, barátokkal. Most vagyunk először ilyen találkozón, izgatottan kapcsolódunk be a hétköznapi és ismerkedünk azokkal, akiket először látunk.

A hét központi témája: *Kapcsolatlink*. Először is az isteni Háromsággal, ami nélkül egyéb kapcsolataink is zavarosak és önzöek lennének. Azután egymással. A házastársunkkal- titokzatos képe ez Krisztus kapcsolatának velünk, az Ő egyházával. Talán épp ezért, itt

formálódunk a legtöbbet, és ez rejti a legnagyobb kincseket is. Minden igyekezetünkkel tökéletesíteni, krisztusivá tenni - minden fáradságot megér. Kitértünk az isteni rendre, a feleségek követő, segítő szerepére, és a férjek áldozatos szeretetére. A mai világtól mindez oly idegen, fontos megerősödnünk abban, hogy Isten rendje jó, akkor is, ha a legtöbbben szembe mennek vele. Hit által tudjuk elfogadni a családjunkban betöltött helyünket, és hit kell ahhoz, hogy ott maradjunk akkor is, amikor azt gondoljuk, mi jobban tudnánk a saját utunkon, mint ahogy az Ige tanítja... Higgyük el, Istenünk rendezte így, és igazából Rá bízunk a vezetést, amikor követjük férjünket, amikor a gyerekek engedelmeskednek szüleiknek, vagy amikor imádságos szívvel elfogadjuk gyülekezeti vezetőink döntéseit. Akkor is, ha nem mindig egyezik a véleményünk. Istennek kell engedni, mert az Ő rendje jó. Bízom-e Benne eléggé ahhoz, hogy megtartsam a rendet, amit Ő adott a kapcsolataimra nézve?

Mi volt a hét fénypontja? Találkozni az Amerikában szétszórta élő, mégis olyan közel levő testvérekkel? A közös

dicsőítések? A felejthetetlen tábortűz, ahol pillanatok alatt csodálatos kórossá alakult a gyülekezet régi és új himnuszokat énekelve? Vagy a szalonasütés a kandallóknál? A kirándulások? Felvilágnak az emlékek, és ahogy kavargóznak előttem, végül egy nagy fényponttá állnak össze. Igen, azt hiszem, maga a hét volt a fénypont. Örömeivel és izgalmával együtt. Az egyik legfelháborítóbb tanítást épp egy váratlan esemény adta. Már ránk esteledett, de egyvalaki nem érkezett vissza a kirándulásból. Tudtuk, mit jelenthet ez. Egyként könnyörgtünk kegyelemért, és miközben mindenkit megrázott, milyen kiszolgáltatott helyzetben van az, aki most talán kétségbeesetten bolyong, vagy épp sérülten várja a segítséget valahol, Püskök testvér világosan adta át Isten üzenetét: nem ő az, aki igazán elveszett. Mert neki van örök élete. Az ő helyzete sokkal jobb, mint azoké, akik itt ülnek a biztonságos teremben, de a kegyelmet nem fogadták el... Aztán hirtelen öröme fordult az aggodalmunk. Megkerült eltűntnek hitt testvérünk, és felszabadultan adhattunk hálát- ahogy kedves barátunk éneke mondja: „Örömben,

fotó: Novák Györgyi

bánatomban csak Hozzád kiáltok...”
 (Draskóczy Lidia).

Hirtelen jött el a hét vége. Búcsúzás-kor felbolydult a csapat, mindenki igyekezett még megtönni a tarisznyákat jókívánságokkal, üdvözlésekkel, ki tudja, mennyi időre. Aztán elcsendesedett a tábor. A Dakota Hall néhány perce még énektől zengett, most zárt ajtókkal, üresen mereng. Kicsit elszorul a szívünk. De így van ez jól. Hisz Jézus nem azt kérte az Atyától, hogy vegyen ki minket a világból, hanem hogy szabadítson meg a gonosztól. Ha felmentünk a hegyre, le is kell mennünk, ki-ki a maga otthonába, remélhetőleg megújulva és bölcsében, mint ahogy érkezünk. A hegy képéről még eszembe jut egy hasonlat, amit a héten hallottunk: Aki kevély, az olyan, mint aki fent jár a hegy - a büszkeség hegye tetején. Az eső (a kegyelem) csak cseppekben hullik rá. De a kegyelem esőcseppjei az alázat völgyében folyóvá gyűlnek. Aki leereszkedik ebbe a völgybe, az a kegyelem bőséges folyóját találja ott. Ahogy Jakab írja: *"Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja"*. (Jakab 4:6) Merjünk lemenni mi is, fürödjünk meg ebben a folyóban, maradjunk a kegyelem völgyében!

Vegyük, Tegyük és Vigyük az Igét.

Tölgyes-Busz Emese

SZÁMSZERŰEN A KOLORÁDÓI HETÜNKRŐL

Ez volt a negyedik kirándulásunk *Kolorádóba*, pontosabban az *Estes Park-i YMCA* táborba. 1998-ban szerveztem az első találkozót erre a helyre, amire 70 személy jött el. A következőre 2004-ben került sor, akkor 139-en, a 2010-es táborozáson 160-an vettek részt. Most 170-en voltunk (annak ellenére, hogy sokan lemondták a részvételt).

A szövetségi keretekben szervezett táborozások alapját mindig a gyülekezeteink tagsága adta, ahhoz kapcsolódtak a szórványból érkezettek. A résztvevők megoszlása most így alakult: *Alhambra* (12), *Chicago* (21), *Cleveland* (26), *Detroit* (38), *New York* (23), *Toronto* (13); a *szórványból* – 7 helyséből 29-en érkeztek, *Erdélyből* 5-en, *Magyarországról* 4-en.

Egy ilyen nagy csoport számára igazi élményt jelentő táborozást szervezni nem könnyű. Hála az Úrnak, sikerült. Szeretném megnevezni a munkatársaimat, akik mindegyike becsülettel helyt állt szolgálatában. *Gerstner Kornél* (program összeállítás, vezetés), *Juhász Róbert*, *Balla Zsigmond Jr.* (sport, aktivitás), *Novák József* (igék). Az egész táborozás fő szervezője, adminisztrátora, a szerződés és annak megfelelően az anyagiak lebonyolítója *Szabó István* testvér volt (szerk. megjegyzése).

Gyülekezetenként egy-egy képviselő segítette a helyi csoportokat, információkat továbbított.

4 csoportban volt a foglalkozás a megadott témakörben. Az egész hét főtémája ez volt: **KAPCSOLATAINK**. Kisgyermekek (8-an voltak) – *Püsök Adina és Gerstner Réka* foglalkozott velük. Gyermekcsoportja (20-an) – *Bardwell Gerstner Andrea*, naponta 1 fiatal segítségével. Fiatalok csoportja (60) – *Püsök Dániel és Gerstner Kornél* foglalkozott velük.

A felnőtteket (80-an voltak) két csoportra osztottuk. A fiatal házaspárok csoportját *Gergely István és Lukács János*, a másik csoportot *Herjeczki Géza és Novák József* lelkipásztor vezette.

A zenei szolgálatokat *Bákai József és a New Yorki dicsőítő csoport* végezte. (József pénteki sérülése után *Máté Bálint* segített az orgonán.)

Esténként általában az arra a napra beosztott lelkipásztor gyülekezete szolgált énekekkel, biznyságtételekkel. *Dr. Kulcsár Zsolt* angolul összegezte az üzenetet az esti szolgálatok után.

Köszönjük minden közreműködő fáradságát, hálásak vagyunk az Úrnak a bőséges áldásért!

Szabó István

In Pursuit of the Perfect Marriage

Have you wondered how you could make your marriage better? Well, I know I have. Over the last twelve and a half years of marriage I attended marriage conferences, read a number of books on the topic, listened to great orators share their nuggets of wisdom and have tried a number of tips to change myself and/or my spouse with the ultimate goal of improving my marriage. Some things seem to have worked and others were a total flop. But, the ideas we explored during our small group work in Colorado have completely changed my thought process about how to tackle marriage problems.

One of the 4 smallgroups at the retreat of the Hungarian Baptists of North America - Estes Park, CO. July 25-Aug 1.

Johanna Szin prepared a wonderful discussion about Francis Chan's book called, *You and Me Forever: Marriage in Light of Eternity*. According to Chan's book, we have our focus in the wrong place and our marriage problems in reality, are truly God problems. It all comes down to our lackluster relationship with God and a faulty understanding of who He is. Some tough questions were asked:

*Do we fear God?
 Are we in awe of Him?
 Are we prepared to meet God? and
 Are we helping our spouse get ready to meet God?*

I was trying to help my marriage and my children but the business of life often got in the way and frankly it was always my time with God that got booted out first. Because we shared the same faith, read the bible, prayed and went to church together as a family I believed God was the center of our marriage. As I pondered the above questions I realized I was wrong.

God want's me to make my relationship with Him the priority of

my life, He needs to be first because His relationship with me is forever and my marriage is only here on earth. (see Matthew 22:30) Only when we are both right with God can we really help each other and help our marriage grow and blossom into what God truly wants it to be. God wants my marriage to be a reflection of His relationship with me and sadly this reflection is marred by selfishness, arrogance, a desire to follow my own pursuits, disobedience, and a myriad of other sins.

God calls me to worship Him, not our marriage or our children "you shall love the Lord your God with all your heart and with all your should and with all your mind. This is the great and first commandment" Matt. 22:37-38. God

wants me to set him apart from any other relationships I have because He is my creator and He created me for His Glory "so, whether you eat or drink, or whatever you do, do all to the glory of God." (1 Corinthians 10:31) God is holy and supreme and my desire is to draw closer to Him and only then can my relationship with my husband and children become what God designed it to be.

In Pursuit of Fun and Relaxation

I have to be honest, my goal for going to the conference was not originally in pursuit of the perfect marriage but as an opportunity to connect with old friends, meet new ones and to foster a relationship with the Hungarian Baptist Community. When we were expecting our first child we made the decision to attend an American church however my heart will always be connected to the First Hungarian Baptist Church in New York and the greater Hungarian Baptist Community. Thinking back, I have fond memories of conferences, conventions and my time at Rama Camp. It was

through those opportunities that we were able to make great friends from across the United States and Canada. My hope with taking the family to Colorado was for my children to start to make these same kinds of connections with other Hungarian/American youth.

The Rockie Mountains provided a breathtaking backdrop to a week of fun and relaxation. The daily opportunities for worship, teaching and time for prayer were encouraging and uplifting. The YMCA also has many fun activities planned daily for kids and adults of all ages. My girls enjoyed archery, crafts, the climbing wall and swimming. The older youth had a lot of other exciting activities planned such as zip-lining, whitewater rafting and riding on ATVs, though next time, they should wrap Joe in bubble wrap.

Till we meet again,
Anna-Maria Fejer Toth, New York

The Beginning of Joy by Max Lucado

In Matthew 11:28 Jesus says, "Come to me, all you who are weary and I will give you rest." You've been there. You're turned your back on the noise and sought his voice. You've stepped away from the masses and followed the Master as he led you up the winding path to the summit. His summit. Clean air. Clear view. Crisp breeze. The roar of the marketplace is down there, and the perspective of the peak is up here. Gently he invited you to sit on the rock and look out with him at the ancient peaks that will never erode.

Just remember, he says, *you'll go nowhere tomorrow that I haven't already been.* Truth will still triumph. Death will still die. The victory is still yours. And delight is one decision away—seize it! Joy begins by breathing deep up there before you go crazy down here!

From *The Applause of Heaven*

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

A TÁBOR, A TÁBOR, ÉS MINDIG A TÁBOR

"Sokan félremagyarázzák a tábornak a kezdetét. Szeretném még egyszer elmondani, ahogy én tudom a történetet - mondja Jurás Pál testvér. Egyedül a Cserepka bácsi gondolata volt a tábor vásárlása. Megosztotta a gyülekezeti bizottsággal, azután a gyülekezet jóváhagyta egy-két idősebb tag kivételével. Aztán megkérte Shaffer Ferenc testvért egy tábor keresésére, mivel ő itt már ismerte a kanadai szokásokat. Ezt a tábort találták legmegfelelőbbnek.

A gondolata, amit velem is megosztott személyesen, az volt, hogy összetartsa a baptista ifjúságot, hogy legyen egy hely, ahol találkozzanak a magyar baptista fiatalok ebben az angol világban, és teszi és lelki felüdülést kapjanak egy ilyen magyar szigeten. Hogy a hétvégeken ne széledjünk szét a világi helyekre.

És természetesen az is, hogy esetleg az élettársunkat, a párunkat is megtaláljuk ezen a helyen. Ez meg is történt, többször is. Több, mint 25 házasság jött létre a tábori ismerkedés következtében. Én magam is itt találtam meg a feleségemet."

Gyermektábor - Ráma 2015.

Micsoda öröm, hogy az egészen picik is aktívan részt vehettek a Ráma táborban. A Kicsi Szívek csoportjában a legfiatalabb 7 hónapos volt, a legnagyobb 4 éves. Az énekek, igeversék, játékok, kézimunkák, történetek, mind mind azt üzenték, hogy vigyázzunk a szívünkre, mert onnan indul ki minden élet. A gyerekek különösen élvezték a tábor

nyújtotta szabadságot, hogy egész nap kint lehettek a zöldben és fürödhettek a tóban vagy a kis medencében. Áldás volt a fiatal anyukáknak is együtt lenni, beszélgetni, egymás tapasztalata által épülni. Hála mindenért. 2016-ban várunk minden anyukát, akinek fiatal gyermeke van. Jó lesz újra együtt lenni!

Püsök Adina

Jurás Pál testvér a tábor legelső szerelmesei közül való. 55 éve szíven viseli a tábor sorsát. Az utóbbi 35 év során magam is megbizonyosodtam erről. Lehet, hogy ő volt az első, aki a megvétel után valamit is tett a táborban. A gondozatlan, nagy füvet az ő (még ma is őrzött) kaszája vághatta először. Egy ideig a vezetője is ő volt a tábornak (1969-76), de olyan időszakokra is emlékszem, amikor csak a munkája miatt „túrték el” - mert arra gyakran szükség volt. Hűsége, kitartó ragaszkodása a táborhoz és a táborban folyó magyar missziómunkához, szeretete a táborozó gyerekek iránt, bizonyágtételre mindig kész természete meghozta gyümölcsét - mára a Ráma tábor talán legismertebb személyiségévé lett. (Persze csendes, hosszú-versek-kívülről-tudó felesége, Annuska is hozzájárult mindehhez.)

A gyerekek alig várják, hogy Pali bácsi a táborozás során egyszer csak az ebédlő elé álljon a traktorjával, s elvigye őket a szokásos körútra: a Jurás tanyára, majd a tábor és a sportpálya körül. Az idén sem csalódtak a gyerekek - a közgyűlés napjaiban, meg a gyerektáborozás alatt is többször „megtelt” Pali bácsi traktoros vontatója az apró (és nagyobb) utasokkal.

A közgyűlés egyik esti istentisztelete után beszélgetésre kért Jurás testvér, amire szívesen vállalkoztam. Ismerős és kevésbé ismert dolgokat mondott a kis hangfelvételbe. Miről is? Hát a táborról. Mindig is a táborról.

- Itt voltam a táborban, még mielőtt megnyílt volna, mondta a szokásos lelkesedéssel.

- Hát hogy került ide?

- 1957. szeptember 26-án jöttem Torontóba. Kerestem kiadó szobát. Az Úr csodásan működött, mert pont abban az utcában vettem ki a szobát, ahol a magyar baptista imaház volt. Robert Street 235-ben, a magyar baptista imaház meg a 8-as szám alatt volt. Attól kezdve érzem az Úr vezetését. A gyülekezetben megismerkedtem Shaffer testvérral. Rokkon szakmánk volt. Neki fűtésszerelő és vízvezeték szerelő vállalata volt Torontóban. 5 évig inas lettem nála - dolgoztam és minden évben 10 hetes, egész napos iskolába jártam. Amikor megvették a tábort, mivel én a Shaffer bácsival dolgoztam, kihozott ide magával, sőt a többi munkásait is - mint ahogy azt mostanában pl. Balla testvér is teszi.

- A tábort 1959 őszén vették meg. 60 tavaszán egy kisebb ebédlőt is készítetünk, ami később 3-szor is meglelt nagyítva. Az istentiszteletet is ott tartották eleinte. Van egy festményem - Herke

testvér készítette - ami az akkori állapotot mutatja, majd megmutatom a testvérenek.

- Eredetileg csak a farmház volt itt, gazdasági gépekkel, derékig erő gaz és egy öreg kút. A farmház egy igazi farmház volt. Belül volt a lépcsőház. Nyitott volt az emelet. Egy nagy kályha volt benne. Később, mivel kellett több szálás, kívülre tettük a lépcsőt.

- Amikor dolgozni kijártunk, először füvet kellett vágunk, persze csak kaszával tudunk vágni. Én paraszt gyerek vagyok, apám 12 éves koromban megtanított kaszálni. Napokig kaszáltunk Cserepka testvérral, Waltz és Somogyi testvérral. Még megvannak az eredeti, görbenyelű, kanadai kaszák.

- Volt ott egy több száz éves, hatalmas fa - négyen sem értük át. A nagyfa alatt levágtuk a füvet, leterítettük jó fél méter vastagon - nem volt hálósák, semmi. Cserepka bácsi ott feküdt középen - a lányok ezen a felén, a fiúk a másik felén. Cserepka testvér kihozta néha a tárogatóját és szép énekeket játszott rajta.

- 1960 nyarán megnyílt a tábor. Én fényképeztem a szalag vágást a két nagy fenyőfa sor között. Udvarnoki testvér vágta el az ollóval. Hányan voltunk az első táborozáson? Körülbelül 120-an lehettünk. (Később olyan év is volt, amikor 350-en voltunk, háromszorra firtünk be az ebédlőbe.)

- Hívó volt már akkor?

- Nem. Hívó szülők gyermeke voltam (Pécelen nőttem fel), de eltávolodtam az Úrtól. De mindig szerettem járni az imaházba. Úgy jártam, mint akármelyik tag

- Nekem elég sokáig tartott elfogadni az Urat. Sajnos sok gyengeséget láttam Magyarországon is, meg itt is - sokan azt mondták, hogy hívők és nem voltak azok. 5 évig dolgoztam rajtam Cserepka testvér, míg elfogadtam az Urat. Gyakran felhívott: Palikám, még tart a kegyelmi idő... Mondtam, ha elfogadom az Urat, én őszintén akarom. Nem akarok oda vissza menni, ahol voltam.

A Misszió és Jótékonysági Bizottság elnöki jelentése 2015. július 4 - Ráma Tábor

„Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből” (5Móz. 6:5)

Kedves Testvéreim,

Elmúlt évi közgyűlésünk igei üzeneteiből megláthattuk azt, hogy gyülekezeink fejlődésének és fennmaradásának egyik fontos kulcsa a tagok egészséges lelki élete, Istenben vetett hitük megélése a közösségben és a hétköznapi életben.

Ez évi közgyűlésünk igei témája „Élő és növekvő gyülekezetek” ugyancsak a közösségeinkre irányul, azokban élő és munkálkodó tagokra.

- 1962-ben nagy balesetem volt motorbiciklivel, s az még jobban készítetett, hogy elfogadjam az Urat. Élet-halál között voltam. Az Úr csodásan működött.

- 1963-ban elfogadtam az Urat és bementem, mielőtt Cserepka testvér elment volna Bolíviába. Itt szerettem volna bementeni a táborban, de a frissen operált hátam miatt nem engedte az orvos. A Robert Streeten mentem be.

A sok élménye közül már csak a gyermektáborozásokról fér ide egy kevés.

- Az is jó volt, hogy mikor még nem is voltam hívó, a gyerektáborozáson segíthettem a Bánkúti testvérnek a sportban. Mikor ő már nem jött többet, akkor az én vezetéssel ment a gyerektáborozás. Akkor 10 nap, meg két hét volt a gyerektáborozás. Nagyon sok áldás volt. New Yorkból, Detroitból, Clevelandből jöttek testvérek segíteni – pl. főzni.

- A tábor vezetőjeként meghirdettem a gyerektáborozást a Kanadai Magyarországon. Hirdettük, hogy valláskülönbség nélkül elfogadjuk gyerekeket. Windsorból felhívott egy ember

– mi izraeliták vagyunk, elfogadnak-e minket is?

- Igen, de tanítjuk a Bibliát is. Azt mondta: nem baj; de mondom, az újtestamentumot is. Nem árt az nekik, válaszolta. Eljöttek.

- Nem engedtem a szülőket, csak a gyerekeket. A hétvégén jöhettek a szülők. A gyerekek beszámoltak, a zsidó kislányok énekelték: *Jesus loves me this I know, for the Bible tells me so* – a szülők ott könnyeztek.

Címet kerestem az interjúhoz. Néhány hét után, telefonon hívott Pali bácsi, s azt is mondta, legyen a címe ez: *A tábor, a tábor, és mindig a tábor*. Hogy nem jutott ez nekem eszembe?

Jurás Pál / Herjeczki Géza

Úgy vélem nem véletlen, hogy lelkipásztoraink így vezette a Szentlélek amikor közgyűlésünk témáját választották, hisz talán ők látják a legjobban az élet és növekedés hiányát meg szükségét közösségeinkben.

Hála Istennek azokért a hűséges és odaszánt lelkipásztorokért, gyülekezeti munkásokért, akik önmagukat adják a közösséget építő szolgálatokra és ezt teljes szívből, teljes erőből teszik a gyülekezet építése és növekedése érdekében.

Ahhoz, hogy élő és növekvő legyen a helyi gyülekezet, oda kell szánni magunkat teljesen a szolgálatra, főleg azok, akik erre elhívást vagy megbízást kaptak az Úrtól, a gyülekezettől. A szolgálatra szánt maradék idő meg erő, sajnos a kívánt jelígenk ellenkezőjét eredményezi. Ezen változtatni kell, ha növekedést szeretnénk látni. A nekem adott ajándék és kegyelem szerint, én teljes szívvel kívánok szolgálni továbbra is a Krisztus testében!

Hosszú és szép múltra tekinthetünk vissza szövetségünk életében! Olvasva történelmünket, beszélgetve még élő, idős tagokkal, az állapítható meg, hogy elődeink áldozatkészségesebbek voltak, mint mi vagyunk általában.

Egy fáradtságos fizikai munkanap után, készek voltak esténként a gyülekezetbe menni; a vasárnap nem is volt kérdéses, mert szerették egymást és az Urat, kívánták a közösséget, s amit az nyújtott számukra. Amikor anyagilag, vagy fizikai munkával kellett támogatni a közösségi munkát, azt bőkezűen és odaszántan tették. Kívánatos és szükséges lenne ma is az ilyenféle lelkiület minden gyülekezetben!

Az, hogy most szövetségünk jól áll az anyagiakban, elődeinknek tulajdonítható, kiemelten azoknak, akik bölcsen és hűségesen sáfároltak a rájuk bízott javakkal. (Pl: Bethesda Otthon.)

Testvéreim! Szövetségünk vagyona az Úré és az Ő ügyére van szánva, elsősorban a magyar baptista misszióra! Közülünk senki sem tarthat jogot rá, mert semmivel nem járult hozzá. Csúpan csak a felelőség a miénk, azaz hogyan bánunk vele, hogyan sáfárolunk a ránk bízott vagyonnal. Megbízatásom révén, én ebben nagy felelőséget érzek és hálás vagyok azokért, akik velem együtt felelősségteljesen dolgoznak a bizottságban, vagy kezelik vagyonunkat mint a szövetség megbízottai.

Közgyűlési döntések és határozatok alapján használjuk a szövetség rendelkezésére álló pénzeszeget, ami könnyen áttekinthető és ellenőrizhető bármikor.

Az elmúlt évben kétszer találkozott a MJB, az Évközin és most, a konvenció kezdés előtti napon. Mindkét alkalommal békességben és szeretetben mentek végbe tárgyalásaink, melynek eredménye egy újabb Költségvetés, amit pénztáros testvérünk részletesen ismertetni fog a közgyűléssel, mielőtt arra szavazna.

Szeretném azonban kiemelni, hogy a költségvetés jelentős összeggel támogatja az itteni és a szórványban élő lelkipásztorokat és misszió munkásokat.

Nem volt ez mindig így: az „Otthon” eladása előtt kevesebb mint egy negyede volt a költségvetés a mostanihoz viszonyítva.

Van lehetőségünk gyermekeink és ifjaink támogatására, nyári táborozások és találkozók valamint közgyűlések megszervezését támogatni. Kifizetjük lelkipásztoraink utazással járó költségeit az évközin, a közgyűlésen és Colorado táborban való részvételen, máskor lelkipásztor-találkozón vagy csendesnapokon. Lelkipásztorok nyugdíjalapjára fizetünk be minden évben amióta eladtuk az Otthont.

Ugyancsak kifizetjük a gyülekezeti delegátusok évközi gyűléssel járó utazási költségét. A közgyűlésre azonban a delegátusok már saját költségükön jönnek, ha csak vissza nem téríti nekik a gyülekezet, ami ajánlatos lenne!

Ezeket a rendszeres támogatásokon kívül minden gyülekezet, kivéve Palm Bay, lényeges összeget kapott akár az imaház vagy lelkipásztor lakás tatarozására, vásárlására vagy építkezésre.

Én ezért nagyon hálás vagyok Istennek és nagy tisztelettel, felelősséggel őrzöm magyar baptista elődeink anyagi hagyományát és emlékét!

Bizottságunk gyűlésein megbeszéljük a következő konvenció év közös alkalmait, a célgyűjtéseket, gyülekezeink jelenlegi helyzetéről tárgyalunk, a szórványmisszióról, *Határozatokat* hoztunk, amit a Közgyűlés elé tárunk döntés végett.

Elnök testvérünk és a titkár testvér már beszámolt a közös eseményekről, a jövőbeni közös alkalmakról, ezért nem ismétlem meg azokat.

Mandátumom e közgyűlésen véget ér. Megköszönöm a testvérek irántam tanúsított bizalmát, a bizottság munkáját és támogatását feladatom végzésében, valamint közeli munkatársaim türelmét és szeretetét az együtt végzett munka folytán.

Továbbra is imádkozom szövetségünkért és támogatom azt küldetésében!

Szabó István alelnök,
a MJB elnöke

SZÁNSÁJN HÁLIDÉJ

Nehémiás fala nagy boldogan felépült bácskossuthfalvi gyerektáborunk alatt, vele együtt bennem is. Az Úr hűsége és végre valahára a nép is kitarított, egyik kezükben fegyver, másikukban szerszám, örök, kürt, harcosok, és a fal rekord idő alatt felépült, ezeket a gondolatokat dédelgettem magamban. Erősnek éreztem magam, felemeltek... de tudtam, hogy a következő héten gyülekezeti táborban lesz részem, ahol József gödreiről és csodáááás fináléjáról lesz szó.

Mikor már jól vagyok, miért kell visszazamennem a kúthoz meg Potifárhoz? És ezt nem is egyedül, de a nyomorult országomnak megrágott és kiköpött gyülekezeteinek utolsó csíráival... mert néha így látom magunkat, elfelejtettnek, elhagyottaknak, mint akikre a nap sem süt...

180 km-es körzetből keltünk útra, Mi, Szerbia magyar baptista közösségeinek mindegyikéből, összesen olyan ötvenen. Sokak már a pecsétnek is örültek a határátkeléskor, hisz nagyváradi testvéreink meghívására mentünk testi-lelki felüdülni odaát, (hogy a mezőgazdaságban dolgozóknak mit jelent egy hét 40 fokban NEM megfeszülni, hanem üdülni, az egy külön történet).

Elmentünk, 11 kocsival. Körülményesen, hosszan. Legtöbb autó nem rendelkezett légkondival, a legnagyobb melegeket persze mostanra tartogatta az időjárás. Megérkezésünk után, sokan, kis helyen, az emberek többsége nem hívó háttérrel rendelkezett, ezért a tábori résztvevő fogalom nagyon távol állt tőlük, időpontokhoz igazodás, esti lefekvő, játékban való részvétel, kiscsoportos beszélgetések, nem kifejezetten hithangos énekek... szóval kíváncsian vártam a káoszról, hogyan lesz valami élvezhető, meg ugye vágytam is arra, hogy szeressük meg egymást, mert ke-

vesen vagyunk, és mily jó és gyönyörűséges volna, ha testvérek egyetértésben élnének...

Aztán jöttek a napok, a barlang bók-lászás, az első közös szendvics készítés, a Catan csaták, az első golf sikerek, a dinnye (nem szeretem a görögöt, és az egyik testvérnő a kedvemért vett sárgát is), legendás lánykérések elmesélése, éjszakai beszélgetések, hosszú séták, tapasztalat cserék, bátorítások, közös szolgálat. Esténként egy katona sátor volt a kijelentés sátrunk, ami alá mind besereglettünk. Együtt ismertük fel, hogy József mélységeiben nem vádolta Istent, nem zúgolódott.

Egyszerűen bízott, túrt és cselekedte a jót.

Világfájdalmam volt ebben az évben, mikor ellátogattam egyik barátnőm gyülekezetébe. Van ifjúságuk, énekkaruk, jegyes oktatásuk, családi napjuk, meg ki tudja még mi... én meg csak addig jutottam el, hogy jó, hogy sikerült megtérnem és nálunk valahogy csak a nehéz emberek és közülük is a kevésbé jól éneklők térnek meg - milyen esély-egyenlőtlenség már ez?

Ennek ellenére, erősen megszeret-tette velem Isten ezt az itt élő, érdekes népet. Bárhol vagyok, az Áldott legyen a frigy alatt mindig haza gondolok... Ha egy darabig nem hallok hithangos éneket, arra kelek, hogy Járók a Jézus lábnyománt dudorászom... de ez az egy hét, amit egy helyen töltöttem azokkal, akikkel még szorosabb értelemben eve-zek egy hajóban, megerősített. Megerő-sített, hogy van értelme mégis hinni, gyerektáborokat szervezni, akkor is, ha nem profi előadók vagyunk, szolgál-ni akkor is, ha nem ezek térnek meg, elmenni imaházba, akkor is ha több az üres pad, mint a megtelt.

Számunkra sincsen más remény, Jé-zus vérében bízunk mind!

Nyúl Sára

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetsége hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Kelemen Szabolcs lelkipásztorért és munkatársaiért.

JÓ AZ ÚR

Életem (62)

"Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakom hosszú ideig." Zsolt 23,6.

Az Úr jóságát éltem át, idén 2015. május utolsó vasárnapján, amikor meglátogatta gyülekezetünket egy tizenhat-fős csoport, Magyarország egyik gyülekezetéből. Mikor a velük jött prédikátor testvér feljött a szószerkekre, azzal kezdte, hogy mielőtt bármit is mondana, elmondja jövetelük okát. Vannak a csoportunkban, mondta, akik még emlékeznek Nagyajtai Eszter testvérnő látogatásaira gyülekezetünkben - a múlt század hatvanas éveiben. Emlékszünk arra a lelki kisugárzásra, mely lényéből- szolgálatai által - nyomot hagyott bennünk. Én kisfiú voltam, és még ma is emlékszem a gyermekénekekre, melyeket tanított nekünk. Szívesen éneklek őket még ma is, mint például az "Ott messze túl a Jordánon, mi ketten találkozunk." Aztán, ahogy énekelte az akkor új éneket a, "Nagy Istenem, ha nézem a világot..." A velem jöttek is szolgálni fognak, elsőnek csoportunk legidősebb tagja, az Édesanyám, verset fog mondani. Ahogy jött fel a testvérnő, padomnál megállt, én felálltam, és megöleltük egymást. Ő már 88 én meg 84 éves vagyok. A testvérnő elmondta, fejből, az „A kút” című verset. A víz nem az enyém, én csak adom. Az énekcsoport sok szép éneket énekelt, és igen értékes biznyságtételeket és igehirdetést hallhattunk.

A tisztelet végén kértem, hogy engedjék meg, hogy válaszoljak a meglepő, és igen megtisztelő látogatásra. Ezt nem lehet kitárlálni, ezt nem lehet megrendelni, ezt az Úr jóságából adta, az éppen megfelelő időben. Azok az évek, mondtam, a hívő életem legnehezebb, egyben legáldottabb évei voltak. Hitemet próbáló idő volt, és ezért most, Pál apostol szavaival élve, mint kipróbált állatok előttetek. Ez külön kegyelem az Úrtól. A hitet megtartottam, bár még futásomat nem végeztem be. Azt tudom, hogy én akkor nem tudtam, hogy áldás vagyok, és ez jó, hogy nem tudtam. De azt tudom, hogy kimondatlanul is büszke voltam és vagyok, hogy Isten gyermeke vagyok. Olyan Jób módjára, hogy én TUDOM, hogy az én Megváltom él!

Most pedig, drága testvéreim által, akik egyszerű emberek, mint amilyen én is vagyok, az Úr jóságával látogatott meg, éppen jókor, mint mikor Máriát védte meg: "Hagyjátok őt!" Mt 14,6. "Megtette, ami tőle telt." (8.v.) Igen, akkor, én is eltörtem a szelencémet, az életem drága nárdus kenetét, és Megváltom fejére öntöttem. Akkor az életem sem volt drága, csak hogy a hitemet megtartsam. Egy igehirdetésben hangzott el régen, hogy milyen könnyű mondani, hogy az ifjak élve, sértetlenül jöttek ki, a tüzes kemencéből. Ebben csak

egy a probléma, hogy előbb bele kell menni! Nem pártoltam a bűnhöz, ahogy a három ifjú sem. Nem tudták ők akkor, ahogy én sem, hogy Isten hitpéldának szánta őket, mely évszázadok múltán is "beszél". Úgy négy szemközt sokszor mondták nekem, hogy segítettem, hogy Krisztushoz vezettem, hogy példakép voltam, de így, mindenki előtt, és ilyen szépen fogalmazva, mint ez a testvér... Lelkemnek ünnepe lett, mikor Isten jóságával átölelt.

Kocsis Lenke
(vajdasági költő verse)

A legkönnyebb

*magadról a legkönnyebb
magamnak a legkönnyebb
nem csak beszélni
gondolni, írni, énekelni
magadról a legkönnyebb
gondolni, írni, énekelni*

*minden vágy
rezzenés, fozslány
én-ről szól
ugyanaz körül kering
zsibongó vágy
rekkenő bánat
jeges verejték
örömkönnyekek
s a többi
amit el nem mondani
a legkönnyebb*

*magamról a legkönnyebb
mindent levetni
magamra a legkönnyebb
mindent felhúzni
páncél alatt
meztelenül állni
kétségbeesetten várni
kopjon el az a hideg fém*

magamat a legkönnyebb bezárni.

Nagyajtai Eszter

NE FÉLJÜNK A HALÁLTÓL!

"Akinnek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál!" (Jel 2,11).

Az első halált el kell szenvednünk, hacsak az Úr még a mi életünkben nem jön vissza. Várjunk tehát rá félelem nélkül, mindig készen, hiszen Krisztus győzött a halálon: nem szomorú mélység az már, hanem a dicsőségbe vezető út.

Nem az első, hanem a második haláltól kell félnünk; nem attól, hogy lelkünk elválik a testünktől, hanem hogy véglegesen elszakadunk Istentől. Ez a valódi halál. Ez a halál megöli a békességet, örömet, boldogságot, reménységet. Ha Istent elvesztettük, mindent elvesztettünk. Ez a halál sokkal rosszabb annál, amikor csak megszűnünk létezni. Olyan lét ez, amelyből hiányzik a létezésnek értelmet adó élet.

Ha azonban Isten kegyelméből mindvégig kitartunk a szent harcban és győzünk, a második halál nem teheti ránk jeges kezét. Akkor nem kell félnünk a haláltól és a pokoltól, mert elnyerjük az "élet koszorúját", mely soha el nem hervad. Mennyire megerősít ennek tudata a küzdelemben! Az örök élet megéri, hogy egész életünkön át küzdjünk érte. Érdemes harcolni a második halál elkerüléséért.

Urunk, adj hitet a győzelemhez, és add kegyelmedet, hogy sértetlenek maradjunk, amikor a bűn és a Sátán a sarkunkba szegődnek!

C.H. Spurgeon